

Mítoszok

a hulladékégetőkről

A hulladékégetők védelmezői mítoszokat kreálnak, hogy megpróbálják eladni beruházásaikat. Íme néhány gyakori mítosz a kommunális hulladékégetők témakörében:

Mítosz: A hulladékégetők megoldást jelentenek a gyorsan növekvő hulladék problémájára.

Valóság: A hulladékégetők nem tüntetik el a hulladékot. Valójában ösztönzik a hulladéktermelést, valamint a termelés és fogyasztás mai mintáinak fennmaradását, márpedig a kommunális hulladékok problémakörének épp ezek a gyökerei. A hulladékégetők a kommunális hulladékok kezelésének valamennyi lehetősége közül a legköltségesebb megoldást jelentik, szennyezik a levegőt és a vizet, és kiegészítő beruházásként még így is lerakókat igényelnek, sőt, maradékanyaguk veszélyes hulladéknak minősül.

Mítosz: A hulladékégetők a szűkös lerakó-kapacitást a lehető legjobban használják ki.

Valóság: A salak és az el nem égetett hulladékok lerakásához a hulladékégetőkkel rendelkező településeknek is szükségük van lerakókra. A salak az égetőbe kerülő hulladék tömegének mintegy 20 %-át teszi ki, és valahová le kell rakni. Így a hulladékégetés valójában égetést plusz lerakást jelent. Ezzel szemben, ha a település magáévá teszi a zero waste* módszert, mint tervezési eszközt és mint a jövőre vonatkozó víziót, akkor a lerakók élettartama meghosszabbodhat, és segítségével kiépülhet egy olyan rendszer, amely lényegesen csökkenti a hulladékképződést, és hasznosítja az anyagokat.

Mítosz: Az égetés kevésbé költséges, mint az egyéb megoldások, beleértve az újrahasznosítást és a végleges lerakást is, ráadásul az égetés hasznos melléktermékként elektromos áramot termel.

Valóság: Az égetés valamennyi hulladékkezelési lehetőség közül a legdrágább, a költségeket a termelt energiából származó bevételek korántsem ellensúlyozzák. Érdemes megfontolni az USA Rhode Island államának 1992-ben hozott törvényét, amely az államban betiltotta a kommunális hulladék égetését: "... a kommunális hulladékégetés a

hulladékártalmatlanítás legdrágább módszere, amely egyre növekvő ismert és ismeretlen költségekkel jár. Ezek az állami és önkormányzati költségvetéseket olyan jelentősen és oktalanul terhelik, ami már a közérdeket veszélyezteti." Az égetés költségei (még az energiabevételek levonása után is) átlagban 5-10-szer magasabbak, mint egy előírásoknak mindenben megfelelő hulladéklerakó esetén. Ami az energiát illeti, az égetéssel termelhető energia többszöröse takarítható meg az olyan alternatív stratégiákkal, mint amilyen az újrahasználat, az újrahasznosítás és a komposztálás.

Mítosz: A települések az égetőket jobban szeretik, mint a lerakókat.

Valóság: Az égetők sokszor rendkívül népszerűtlenek a helyi közösségek körében. A jól értesült közösségi aktivisták világszerte azért harcolnak, hogy megakadályozzák az égetők építését. A civil ellenállás eredményeképpen beruházások százait állították le vagy függesztették fel. Az USA-ban többek között a következő városokban álltak el a tervezett hulladékégető megépítésétől: Philadelphia, Seattle, Portland, Austin, San Diego, Boston. Hollandiában a polgárok összefogtak, hogy megakadályozzák egy Hága külvárosába tervezett 700 millió USA dolláros égető megépítését, majd országos hálózatot szerveztek, amely valamennyi Hollandiába tervezett, illetve már működő égető ellen fellép. Németországban mintegy 500 helyi csoport ellenzi az égetők működését. Ahogy a nyugati országokban a közvélemény egyre erőteljesebben ellenzi az új égetők építését, a hulladékégető ipar az itt nem kívánatosnak minősített technológiájával kelet felé terjeszkedik.

Mítosz: Az égetők biztonságosak és környezetvédelmi szempontból kívánatosabbak, mint a lerakók.

Valóság: Az égetők környezeti és egészségügyi kockázata nagyobb, mint más hulladékkezelési megoldásoké. A salak elhelyezéséből származó talajvízszennyezés veszélyén kívül az égetés nagymértékű légszennyezéssel is jár. Dioxin, ólom és más nehézfémek tekintetében az égetők jelentős - sok területen a legjelentősebb - szennyezők. Ezen kívül szén-monoxid, kén- és nitrogénoxidok, különböző szénhidrogének és koromszemcsék kibocsátásával is számolni kell.

További információ:

Szuhi Attila, HuMuSz
Email: szuhia@t-online.hu
Mobil: 06/30-563-7749

* zero wate = A környezettudatos terméktervezést (ökodesign), a hulladék keletkezésének megelőzését, az újrahasználatot és újrahasznosítást magába foglaló koncepció közkeletű angol elnevezése.